

El diccionari ho diu

El verb posar, tal com és normal amb tots els verbs molt elementals, del llenguatge bàsic, té una gran multiplicitat de significats especials i d'aplicacions que no permeten de sintetitzar-ne l'ús en poques ratlles. Si el Diccionari Fabra hi dedica tota una columna de text atapeït, qualsevol intent de reducció seria inútil i inoperant.

Tanmateix, creiem que es pot assenyalar una certa tendència a l'ús abusiu del verb posar, segurament deguda al fet que les seves aplicacions no corresponen del tot a les del verb del castellà «poner», que deu tenir un camp més vast de significació. Ens movem, certament, en un terreny en què no es poden fer afirmacions gaire categòriques, perquè no es tracta de l'observació rigorosa d'unes normes, sinó d'un ús idiomàtic, del qual no és pas gens fàcil de fixar els límits exactes. Però sí que podem indicar alguns casos concrets d'aquest ús abusiu del verb posar a què ens hem referit, que alguns cops substitueix indegudament algun altre verb d'ús molt general, i també algun de molt especialitzat. Així, no vacil·lariem a rebutjar frases com «No posis aquesta cara», «Li van posar una pregunta» i «Quina pel·lícula posen?» en lloc de No facis aquesta cara. Li van fer una pregunta. I Quina pel·lícula fan? També «posar la taula» i «posar la ràdio» són frases avui molt habituals, però calcades del castellà. Parar la taula (o parar taula i engegar la ràdio són les que el nostre ús idiomàtic havia consagrat.

En el cas de frases com «El diari ho posa» o «Què posa el diccionari?» potser no ens hi fariem tan forts. El que és indubtable és la bondat de El diari ho diu i Què diu el diccionari? Si més no, el diccionari ho diu.

ALBERT JANE